Llei 24/2008, del 30 d'octubre, sobre el règim jurídic de les entitats financeres -no bancàries- de crèdit especialitzat

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 30 d'octubre del 2008 ha aprovat la següent:

llei 24/2008, del 30 d'octubre, sobre el règim jurídic de les entitats financeres -no bancàries- de crèdit especialitzat

Exposició de motius

El desenvolupament legislatiu del sistema financer iniciat el 1993 s'ha anat fent des de la premissa que Andorra ha de mantenir un sistema financer estructural i funcionalment sòlid com a condició indispensable per assegurar el més alt nivell de confiança dels clients i el reconeixement de la comunitat financera internacional.

En coherència amb aquesta premissa, i des de la singularitat andorrana, les lleis aprovades fins a la data reflecteixen un alt nivell d'exigències tècniques i econòmiques i incorporen unes obligacions que, en general, sobrepassen els estàndards internacionals.

És en aquesta mateixa línia que s'inscriu aquesta Llei de regulació del règim jurídic de les entitats financeres -no bancàries- de crèdit especialitzat. S'estableixen uns requisits econòmics amb l'objectiu que les bases personals, tècniques i econòmiques sobre les quals s'ha de recolzar el desplegament de l'activitat de les entitats reuneixin les condicions que han de propiciar la qualitat i la seguretat de la gestió.

L'article 16 de la Llei d'ordenació del sistema financer, del 27 de novembre de 1993, preveu que el Consell General, mitjançant una regulació específica, ha de fixar les xifres de capital social mínim exigit a cada entitat en virtut de la seva pertinença als grups o subgrups establerts en la legislació i tenint en compte que la norma de capital mínim fixada per a les societats en general sembla insuficient perquè s'apliqui a les entitats financeres.

El Consell General considera que el component d'exigència d'un capital mínim, juntament amb els altres requisits professionals i econòmics, ha de tendir a assegurar la capacitat de prestar els seus serveis en condicions satisfactòries, i a donar una imatge, interna i externa, de solidesa empresarial del sector financer.

Com a altres punts als quals es posa un accent especial, es pot remarcar que, partint de la base que la garantia més efectiva i insubstituïble de la solvència i de l'estabilitat d'una entitat està determinada per l'autoexigència professional dels seus administradors i responsables, s'atorga una importància fonamental a la composició dels òrgans superiors d'administració i també a les funcions de control.

Registreu-vos a LesLleis.com per

accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

Registre gratuït Subscripció Ja Estic Registrat